

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 23. november 2005
Dok.: MCC40178
Politikontoret

Udkast til tale

til ministeren til brug for besvarelsen af spørgsmål L
(alm. del) i Integrationsudvalget torsdag den 24. november 2005.

Spørgsmål L:

”Hvor mange bøder for beskæftigelse af illegalt arbejdskraft skal der til, før det kan komme på tale at overveje frakendelse af retten til at drive erhverv, når der henses til, at vognmænd gentagne gange har fået bødestraf, uden at dette har haft en præventiv effekt?”

Svar:

[Spørgsmålet er stillet i forlængelse af spørgsmål J og K, som integrationsministeren indleder med at besvare. Spørgsmålet L er stillet både til integrationsministeren og justitsministeren, og det er med Integrationsministeriet aftalt, at justitsministeren besvarer spørgsmålet alene.]

Som integrationsministeren har været inde på, har regeringen i det senere år allerede flere gange gennemført betydelige skærper af straffen for ulovligt arbejde.

Rigsadvokatens netop offentliggjorte undersøgelse af sanktionspraksis i sager om ulovligt beskæftigelse af udlændinge viser også, at disse strafskærper er slået i gennem i praksis.

Ud over straf er en anden mulig konsekvens af ulovligt arbejde rettighedsfrakendelse. Og det er dette

sidste tema, som dette samrådsspørgsmål drejer sig om.

Reglerne om rettighedsfrakendelse findes i straffelovens § 79.

Disse bestemmelser angår for det første tilfælde, hvor en person, der driver en virksomhed, som kræver offentlig godkendelse eller autorisation, frakendes retten til at drive denne virksomhed, fordi vedkommende har begået strafbare forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug af den pågældende stilling.

Bestemmelserne giver også mulighed for, at der kan ske frakendelse af retten til at drive anden virksomhed – dvs. virksomhed, der ikke er knyttet til en autorisation. Frakendelse kræver i disse tilfælde – for-

uden en nærliggende fare for misbrug – at der er særlige omstændigheder, der taler for frakendelse. Endvidere følger det af almindelige regler, at indgrebet ikke må være uproportionalt.

Sager, hvor anklagemyndigheden enten overvejer eller vil nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse, skal forelægges for Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har i den forbindelse over for mig oplyst, at rigsadvokaturen ikke indtil nu har fået forelagt sager om frakendelse af retten til at drive erhverv som følge af ulovlig beskæftigelse af udenlandsk arbejdskraft, og at der således ikke Rigsadvokaten bekendt foreligger praksis, som vedrører det rejste samrådsspørgsmål.

Rigsadvokaten har dog mere generelt oplyst, at ret-tighedsfrakendelse i praksis sker på baggrund af vurdering af, om det strafbare forhold medfører en nærliggende fare for misbrug i forhold til udøvelsen af den pågældende virksomhed.

Desuden lægges der vægt på forholdets grovhed, herunder om der er tale om en førstegangsovertræ-delse eller et gentagelsestilfælde.

I sager om ulovlig beskæftigelse af udlændinge ned-lægger anklagemyndigheden som udgangspunkt på-stand om bødestraf.

Drejer det sig imidlertid om gentagelsestilfælde eller om særlig grove tilfælde, hvor der foreligger en me-re langvarig, systematisk eller på anden måde kon-sekvent udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, ned-

lægger anklagemyndigheden i stedet påstand om fængselsstraf og eventuelt tillægsbøde.

Rigsadvokaten har over for mig tilkendegivet, at der i almindelighed ikke vil være grundlag for at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse i sager, som efter de nævnte retningslinier skal afgøres med bødestraf.

Drejer det sig imidlertid om et gentagelsestilfælde eller i øvrigt om et særligt groft tilfælde, hvor der nedlægges påstand om fængselsstraf, vil der – efter en konkret vurdering af faren for fortsat misbrug – kunne være grundlag for at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse.